

om de 60-aarige, hvilken Opfattelse endvidere medfører Ændringsforslaget under Nr. 32, da det nuværende 5te Stykke henviser til Bestemmelser, som der hermed er stillet Forslag om at slette.

Dette er i hvert Fald de vigtigste af de Ændringsforslag, som er stillet af det Mindretal, jeg har den Ære at staa som Talsmand for. Men herudover vil jeg gerne knytte et Par Bemærkninger til nogle af de Ændringsforslag, som den ærede Ordfører for Flertallet omtalte. Der er først Ændringsforslag Nr. 9 til § 5, et Ændringsforslag, som jeg tror vil skade Loven ganske overordentlig. Det lykkedes ved Forhandling i det andet høje Ting at faa indsat i § 5, 1ste Stykke, en Bestemmelse om, at aldersrentenydende, der i Tilfælde af Sygdom eller paa Grund af Svækkelse o. s. v. ikke kunde klare sig, kunde faa den nødvendige Tillægshjælp til Aldersrenten til Kur og Pleje. Det var en Bestemmelse, som sikkert vilde have virket godt og tilfredsstillende overfor en hel Mængde af de gamle Mennesker, som jo, efterhaanden som de kommer op i Aarene, trænger til mere og mere Pleje og Støtte. Hvem der har med disse Sager at gøre i Kommunalbestyrelserne, ved jo allerbedst fra de gamles Hjem, fra Aldersboligerne, hvorledes Udgifterne stiger til Læge, til Kur og Pleje for de gamle, efterhaanden som de kommer op i 70'erne og 80'erne. Man har fra Flertallets Side ikke ønsket denne Bestemmelse opretholdt, men stiller det Ændringsforslag, som den ærede Ordfører omtalte, der forandrer Bestemmelsen om Kur og Pleje i Anledning af Sygdom og Svækkelse derhen, at der kommer til at staa: I fornødent Fald kan Kommunalbestyrelsen, udover det faste Beløb i Sygdomstilfælde, naar der foreligger Indstilling fra en Læge, tilstaa Hospitalsbehandling, Medicin, Bandage, kunstige Lemmer o. s. v. Der vil maaske blive indvendt herimod, at det er jo det samme, det er det, der kan kræves. Nej, der kan kræves mere endnu, der kan kræves Ting, som ikke falder ind herunder, nemlig bedre Mad, mere Tilsyn og flere andre Ting, som det er umuligt at specificere, men som Kommunalbestyrelsen ved den af Flertallet foreslaaede Ændring bliver ganske ude af Stand til at yde, idet det her helt er overladt til et enkelt Menneske, til den stedlige Læge, at tage Bestemmelse derom. Nu er det jo ikke saaledes, at vi fra vor Side vil tro noget daarligt eller noget ondt om Lægerne, men naar det gælder Kommunens eller Sognets gamle, saa tror vi, at Kommunalbestyrelsen har bedre Forstaaelse, har bedre Indsigt i disse Forhold end en Læge.

Dernæst er der Bestemmelsen i et særligt Forslag, stillet af et Mindretal, det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (J. Chr. Møller), det ærede Medlem fra Aarhus, og der er senere stillet et andet Ændringsforslag af to ærede Medlemmer tilhørende Partiet Venstre, som ikke er ganske enslydende med det første, men som gaar ud paa det samme, nemlig at den højtærede Indenrigsminister skal nedsætte en Kommission eller foranledige undersøgt Muligheden af at kombinere Aldersrenten med en Forsikring og de dermed beslægtede Forhold. Jeg kan selvfølgelig ikke tilraade mine Meningsfæller at stemme for disse Forslag, idet jeg tror, at Aldersrenteprincippet bundet saa dybt i det danske Folk, at der ikke i dette Land vil blive Betingelser for at faa gennemført en Forsikring, i hvert Fald ikke paa det her foreslaaede Grundlag.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale ærede Medlemmer at stemme for de af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

J. Chr. Møller: Jeg kan slutte mig til den ærede Ordførers Udtalelser angaaende selve Lovforslaget og de Ændringer, der foreslaaet af Udvalgets Flertal. Derimod beklager jeg ikke at have fundet tilstrækkelig Tilslutning hverken indenfor Udvalget eller hos den højtærede Indenrigsminister til det Ændringsforslag, jeg har tilladt mig at stille under Nr. 28, og som tilsigter, at der i Løbet af ca. et Aar efter, at et sagkyndigt Udvalg eller en Kommission har afgivet Indstilling herom, forelægges et Lovforslag, som optager den Tanke, jeg gjorde mig til Talsmand for ved første Behandling, nemlig Folkeforsikringen. Det er min Overbevisning, at meget store Dele af Befolkningen, og da navnlig Sogneraads- og Byraadsmedlemmer, meget gerne ser et saadant Lovforslag fremsat saa hurtigt som muligt. For det første føler jeg mig ganske overbevist om, at de allerfleste vil føle sig mere tiltalt af og mere tilfredsstillet ved gennem en delvis Folkeforsikring selv at bidrage til en Aldersrente eller Pension, som jo i saa Tilfælde vilde være det rigtige Navn; vedkommende vil i saa Fald selv være paa det rene med, at han eller hun har Ret til en saadan Pension lige saa godt som den, der erholder Pension gennem Staten eller Kommunen. Hjælp til Selvhjælp er en god Ting, som man ikke maa se bort fra. Saaledes som dette Lovforslag nu er udformet, er ganske vist Benævnelsen „Understøttelse“ udgaaet og erstattet med Benævnelsen „Aldersrente“, men Forskellen